

Yttringer. Jeg vilde helst have tiet og skal søge at fatte mig i Northed. Den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) sagde i sit sidste Foredrag, at der i den Affattelse, Folkethinget havde givet denne Post, ikke laa nogen Ubillighed, fordi Enhver, der havde forlangt Udfikstning, maatte vide, hvad han havde gjort, og at allsaa ikke Andre vilde have gjort det end Saadanne, som vilde have deres Fordeel derved; jo det er ganske vist, saasnart Folk kun lade sig lede af egen Fordeel, men den ærede Rigsdagsmand ved visnok af egen Erfaring, at man ogsaa kan lade sig lede af andre Bevæggrunde, og en æret Rigsdagsmand her bagved (N. Jensen) oplyste jo, at Udfikstningsloven opmuntrede til at fremme Udfikstning og i enkelte Tilfælde til at lade en Understøttelse, saa det er jo meget muligt, og i alt Fald er der Ingen her i Salen, som kan have nogen afgjørende Formening om det Mødsatte, at der har været flere, som have ladet sig lede netop af det Hensyn, Loven gjør gjældende, og som maastee endog have haabet paa nogen Hjælp. Den er heller ingenlunde foreløbet paa Røms, men har været anvendt fra 1802 indtil for ganske saa Nar siden, og der er forskellige Byer paa Nørreløndet, hvis Lodder efterhaanden ere blevne udfikstede ved den. Dette er den sidste Udfikstning, som skalde foretages derovre, for at det hele Land kan være udfikstet. Men den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) udtalte ogsaa i sit første Foredrag, at der laa noget Mere i Folkethingets Affattelse, nemlig en Misbilligelse af Landvæsencommissionskjendelse, og han udviklede med meget afgjort Overbeviisning, at en saadan Misbilligelse ogsaa var retferdig. Andre Medlemmer her af Thinget have imidlertid udtalt en anden Mening, efterat have gjort sig bekendte med Sagens Acter. Den ærede Rigsdagsmand støttede sig iblandt Andet derpaa, at Indenrigsministeren maatte være i Tvivl derom, siden han havde henviist Sagen til en Landvæsencommissionskjendelse. En saadan Tvivl kan dog neppe have været Grunden til denne Henviisning, da det allerede ved en ministeriel Resolution af 5te Juni 1851 er bestemt udtalt, at de omhandlede Fællessjorber

efter Ministeriets Formening ikke kunne forbres undtagne fra Udfikstningen, og en anden ministeriel Resolution af 19de Januar 1858 atter har henviist hertil, samtidig med at den udtalte, at det var nødvendigt, at der blev nebfat en Landvæsencommission, og det var først derefter, at denne Commission kom istand. Men det synes mig i det Hele urigtigt, at vi her skulle udtale nogen bestemt Dom om, hvem af de forskellige siddende Parter der har Ret; ovre paa selve Den staaer der meget sagkundige og meget hæderlige Mænd med aldeles mødsatte Anskuelser om denne Sag; ogsaa udenfor Den er det Selvsamme Tilfældet, ligesom vi nu see, at det ogsaa gjentager sig her i denne Sal, og hvorledes skal saa Fleerheden af os kunne have nogen Mening derom? Jeg for min Person har undersøgt Sagen paa selve Stedet og har gjort mig bekendt med alle Acterne, og skjøndt jeg troer, at Loven juridisk maa gjælde for Den, tør jeg dog ikke sige, hvem af Parterne der har Ret med Hensyn til Udfikstningens Gavn eller Skade for Beboerne, og netop derfor har jeg paa tidligere Trin af Sagen talt imod den Affattelse, som Folkethinget har givet denne Post i Finantsloven. Den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds syntes ogsaa, saavel i sit tidligere som i sit sidste Foredrag, at være kommen til den Anskuelse, at det Retteste vilde være at lade den hele Post paa de 600 Rd. aldeles udgaae. Men dermed er jo egentlig hele Grundlaget for Folkethingets Affattelse opgivet, den hele Sag er saa bleven ikke et Princip-Spørgsmaal, men et reent Penge-Spørgsmaal; vi have da nærmet os meget til Landsthinget, vi tage ikke længere Parti enten for den ene eller for den anden Side, vi sælde ikke længere nogen Dom. Forskjellen er da blot, at Landsthinget vil give en Understøttelse, men vi ikke. Sa det var ganske vist en nem Udvei, naar der ikke var særegne Grunde tilstede, som dog gjorde det ønskeligt, at vi bevilgede en lille Understøttelse til denne fattige D. Allerede flere ærede Rigsdagsmænd og det af dem, der ellers opfatte Sagen fra den anden Side (N. Jensen, Winther), have udtalt, at en saadan Understøttelse burde bevilges. Forholdene derovre ere aldeles særegne. Den ærede Rigs-